

La miserable i la misericòrdia

la conclusió de l'Any Jubilar de la misericòrdia el passat 20 de novembre, solemnitat de Jesucrist Rei de l'Univers, el Papa Francesc va escriure una carta apostòlica preciosa parlant de la misericòrdia. Tenc la impressió, per no dir la certesa, que aquesta carta és molt poc coneguda, no sols per la societat en general, sinó també per la immensa majoria dels fidels. Per això he trobat convenient ressaltar algunes pinzellades del contingut d'aquesta missiva, conservant i respectant els mots que empra el Papa.

Les dues primeres paraules que l'encapçalen són «misericòrdia et misera», les dues mateixes que sant Agustí utilitza per comentar la trobada de Jesús amb l'adúltera. No podia trobar una expressió més bella i coherent que aquesta per fer comprendre el misteri de l'amor de Déu quan ve a l'encontre del pecador: «Quedaren només ells dos: la miserable i la misericòrdia».

Aquesta pàgina de l'Evangeli pot ser considerada, justament com a imatge del que hem celebrat en l'Any Sant, un temps ric de misericòrdia, que demana ser sempre celebrada i viscuda en les nostres comunitats. En efecte, diu el Papa, la misericòrdia no pot ser un parèntesi en la vida de l'Església, sinó que constitueix la seva mateixa existència, que manifesta i fa tangible la veritat profunda de l'Evangeli.

En el relat de l'adúltera, tanmateix, no es troben el pecat i el judici en abstracte, sinó una pecadora i el

Salvador. Jesús ha mirat aquella dona als ulls i ha llegit el seu cor: allí hi ha reconegut el desig de ser compresa, perdonada i alliberada. La misèria del pecat ha estat revestida per la misericòrdia de l'amor.

La misericòrdia és aquesta acció concreta de l'amor que, perdonant, transforma i canvia la vida. I el perdó és el signe més visible de l'amor del Pare que Jesús ha volgut revelar al llarg de tota la seva vida.

L'amor és el primer acte amb el que Déu es dona a conèixer i ve al nostre encontre. Per tant, obrim el cor a la confiança de ser estimats per Déu. El seu amor ens precedeix sempre, ens acompanya i resta amb nosaltres malgrat el nostre pecat. Déu no posa cap límit als qui el cerquen amb cor afligit, perquè surt a l'encontre de tots com un Pare.

La misericòrdia és també el rostre de la consolació. «Consolau, consolau el meu poble» són les sinceres paraules que el profeta pronuncia també avui, perquè arribi una paraula d'esperança als qui sofreixen i pateixen. No ens deixem robar mai l'esperança que prové del Senyor ressuscitat. És cert, sovint passam per dures proves, però mai ha de decaure la certesa que el Senyor ens estima. La seva misericòrdia s'expressa també en la proximitat, en l'afecte i en el suport que molts germans i germanes ens ofereixen quan sobrevenen el dies de tristesa i aflicció. Eixugar les llàgrimes és una acció concreta que trenca el cercle de la solitud en el qual sovint acabam tancats.

Tots tenim necessitat de consol. Quanta amargor davant la mort dels éssers estimats. No obstant això, Déu mai no roman distant quan es viuen aquests drames. Una paraula que dóna ànims, una abraçada que et fa sentir compromès, una carícia que fa percebre l'amor, una pregària que permet ser més fort..., són totes expressions de la proximitat de Déu a través del consol ofert pels germans.

En un moment particular com el nostre, caracteritzat per la crisi de la família, entre d'altres, és important que arribi una paraula de consol a les nostres famílies.

Ara, conclòs l'Any del Jubileu, és temps de mirar cap endavant i de comprendre com seguir vivint amb fidelitat, alegria i entusiasme, la riquesa de la misericòrdia divina.

Estadístiques Parroquials - Terme de Manacor

Comparativa amb demografia municipi de Manacor 2016

BAPTISMES	
ELS DOLORS:	47 (23 nins i 24 nines)
SON NEGRE:	5 (4 nins i 1 nina)
CRIST REI:	15 (8 nins i 7 nines)
SANT PAU:	9 (5 nins i 4 nines)
SON MACIÀ:	5 (4 nins i 1 nina)
PORTO CRISTO:	54 (29 nins i 25 nines)
Total:	135 (73 nins - 62 nines)
(segurament en falten alguns d'altres esglésies de vora mar)	

NAIXEMENTS 2016 (Registre Civil)	
Manacor	446 (228 nins - 218 nines)

DEFUNCIONS 2016 (Registre Civil)	
Manacor	347 (172 homes - 175 dones)

FUNERALS	
ELS DOLORS:	118 (57 homes i 61 dones)
CRIST REI:	65 (26 homes i 39 dones)
ST. PAU:	54 (28 homes i 26 dones)
SON MACIÀ:	10 (5 homes i 5 dones)
PORTO CRISTO:	39 (17 homes i 22 dones)
Total:	286 (133 homes - 153 dones)

CASAMENTS – per l'Església			
ELS DOLORS:	14	CRIST REI:	3
ST. PAU:	1	SON MACIÀ:	0
PORTO CRISTO:	6	Total:	24
(Faltaria comprovar el registre de 'casaments' i 'parelles de fet' al 'Jutjat', per a comparar amb les noces celebrades com a 'Sagrament' a les parròquies)			

 Que quedi ben clar, de bon principi, que la comunitat cristiana – en aquest cas, la nostra Església de Manacor – no s'ha de mesurar en quantitats i nombres. El criteri ha de ser la vivència de la fe i la capacitat d'evangelitzar, malgrat sigui en petits grups ben conscients... Però també les dades estadístiques ens poden ajudar a fer una reflexió de cara al futur, i a estar preparats per a un canvi, que ja fa temps s'ha disparat, i a vegades no volem reconèixer.

Una de les realitats que hem d'assumir és que el 'conjunt' o 'massa' del poble ja no és 'cristiana', que la família ja no transmet 'automàticament' la fe. I això sense caure en la desesperança, sinó tot el contrari: intentant descobrir que viure la fe suposa una trobada personal amb Jesús encarnat a la nostra humanitat i que ens acompanya sempre, i transmetre l'experiència d'amistat amb Ell i el goig de l'Evangelí.

Vetaci algunes pistes de reflexió ben concretes: Hem d'entendre que no pot ser això d'haver de 'dir' 17 misses cada cap de setmana a Manacor. I he posat 'dir', perquè moltes vegades no celebrem de veres l'Eucaristia, que és el que Jesús ens va encomanar. Amb tantes 'misses' és impossible arregar una comunitat 'significativa', que sigui ben conscient que no anam a 'complir un precepte' sinó a viure una celebració intensa que ens afecti personalment i que ens faci sentir com una família, germans en Jesús, fills del Pare, units pel mateix Esperit.

Aiximateix seria bo poder oferir aquí mateix la *quantitat dels assistents a les Eucaristies dominicals*, remarcant l'edat i sexe dels participants, i fixant-nos en la distribució de la gent per parròquies o capelles... Sense dubte que els resultats serien magrets. Però ho deixarem per a una altra ocasió.

I si qualcú protesta quan se suprimeixin misses, *¿ha pensat què significa l'Eucaristia, la Fracció del Pa, el Memorial de Crist mort i ressuscitat?* ¿S'ha fixat en els horaris, i ha comprovat que, per canviar d'església per a pregar i celebrar, només ha de donar unes passes més? I encara, ¿ha guaitat a les esglésies, en dia fener, a l'hora de missa, quan no hi ha funeral, i també fins i tot a l'hora de les misses dels diumenges normals? ¿Quin ambient hi descobriu i quina imatge hi heu trobat?

Mirem quants de funerals amb 'missa' (Eucaristia) hem celebrat l'any passat, a les parròquies que formen el municipi de Manacor: **286** (de les 347 defuncions registrades

al nostre terme). Aquestes dades em provoquen dos interrogants:

¿És humanament possible que els capellans puguem 'celebrar' tants de funerals, aportant solidaritat cristiana, adaptació a cada cas, esperit de pregària?

¿És possible que la majoria de famílies i amics dels difunts puguin participar degudament, escoltar la Paraula amb fe, sentir-se tocats per l'esperança en Jesús?

Passem al capítol de Baptismes. L'any 2016 s'han celebrat **135 Baptismes** a les distintes parròquies del terme manacorí. I al municipi de Manacor s'han registrat **446 naixements**. Notam que la diferència és molt considerable (311); a més d'aquelles famílies que han decidit no batiar els infants, cal pensar en els fills dels qui professen l'Islam o pertanyen a altres religions o esglésies. També en aquelles parelles que deixen per a més envant el Baptisme: cada vegada hi ha més al·lots i nines que són batiats quan fan la primera Comunió. Quines qüestions ens suggereixen aquestes dades?

Caldria a més afegir algunes qüestions importants:

¿Quantes parelles que batien els fills han contret matrimoni cristià, i fins i tot 'casament civil'?

¿Quantes parelles celebren en el bateig un 'acte social o cultural', i quantes estan disposades a educar cristianament els fills?

Disposam d'una dada parcial que ens pot fer pensar: l'any 2016, a la parròquia de N^a S^a dels Dolors, 25 dels pares dels 47 nins i nines batiats eren 'casats per l'Església'...

De la celebració cristiana del Matrimoni en parlarem un altre dia, perquè ara no disposam de dades suficients.

I de les 'Primeres Comunions', què en direm? No és l'objectiu d'aquests comentaris, però sabem que les celebracions de la Primera Comunió, als 8 o 9 anys, són per a moltes famílies ocasió del que es diria en castellà 'puesta de largo' amb tota la parafernàlia de vestuari, regals, convit, festa familiar i motiu de prestigi social... ¿Hem de seguir mantenint, des de les comunitats cristianes, aquesta celebració on l'Eucaristia (el Memorial de Jesús) passa desapercebuda o totalment ignorada? És ver que no podem generalitzar, però és suficient veure quantes famílies s'impliquen de veres en la "Catequesi Familiar", per comprovar que ha arribat l'hora d'un canvi radical.

Bartomeu Tauler Valens

Màrtirs del segle XXI.

La comunitat cristiana de Síria

Vatig tenir l'oportunitat, fa unes quantes setmanes, de sentir en una ràdio argentina una entrevista a una missionera que duia vint anys fent feina a distints països de l'Orient Mitjà. Aquesta dona, Guadalupe Rodrigo, havia tingut l'oportunitat de viure i patir en primera línia la guerra que ha assolat Síria al llarg dels darrers anys. Tot un testimoni de fidelitat a la veritat, no la que ens volen fer creure els principals mitjans de comunicació, i de construcció del Regne de Déu en un entorn de molta violència i de menyspreu sistemàtic dels drets humans més elementals.

La primera informació que donava la religiosa feia referència al dia a dia en un territori envoltat per la guerra, com és el cas d'Alepo: en altre temps un municipi pròsper, on la gent vivia molt bé, ja que tot i ser la segona ciutat en importància del país era el seu eix econòmic. Tot això va canviar per complet quan uns grups rebels terroristes, identificats amb l'islamisme radical, comencaren a assetjar la ciutat i a bombardejar els seus barris, sense cap tipus de consideració. Fixem-nos en les seves paraules: *“Amb el temps ens havíem acostumat a viure amb la guerra i amb l'esclat de les bombes a qualsevol barri de la ciutat. Cada matí ens posàvem en mans de Déu, perquè ningú no sabia si aquest seria el darrer dia de la seva vida, i era precís acomiadar-se dels teus éssers estimats per si no tornaves a casa.”*

Un altre dels punts en què va ser més contundent el testimoni aportat per la germana Rodrigo feia referència a la nul·la ajuda que el poble sirianès havia rebut, des dels inicis del conflicte l'any 2011, per part de la Comunitat internacional; a qui se li havia fet creure, a més, la gran mentida que a Síria es vivia una guerra civil. Com passa amb tantes altres realitats semblants a aquesta, l'abandonament i el silenci de les principals potències mundials ha estat d'autèntica vergonya, una situació que pateix molt la població civil.

Un dels objectius que més persegueixen els grups rebels són els barris cristians, fàcilment identificables per les creus que hi ha a la part superior de les esglésies; i és perquè els terroristes tenen la intenció d'acabar amb tots els “infidels” que no combreguen amb les seves idees d'un islamisme radical, fins i tot amb els seus germans en la fe musulmana. Malgrat aquesta amenaça tan evident per a les seves vides, la germana Rodrigo comenta que *“les esglésies estan plenes de gent,”* “nosaltres no hem retirat ni una de les creus dels nostres temples,” o *“els cristians de Síria no negocien la seva fe...”* Viuen el seu cristianisme plens de l'alegria i l'esperança del Ressuscitat, res de mitges tintes o de renúncies de gent que no es vol complicar l'existència.

A pesar de totes les adversitats i els atacs permanents per part dels rebels, amb una ciutat sense aigua i molt poques hores de llum a la setmana, la vida continua, els nins juguen pel carrer, els estudiants acaben els seus estudis, les parelles es casen... *“Aquesta força la dona la fe, perquè humanament tot està perdut”;* *“és admirable la manera que té aquesta gent de viure la seva fe, fins al punt de posar la pròpia vida en perill,”* confessa la missionera argentina.

La religiosa posa de manifest una reflexió que ens planteja, també, a tots nosaltres: consisteix en fer-nos veure com el dolor ha canviat la vida dels ciutadans de Síria. Diu la germana Rodrigo que abans de la guerra la gent jove i la majoria de la població vivia molt bé a Alepo, tenien de tot i passaven el seu temps *“entretinguts amb la seva estabilitat i un confortable benestar material.”* Malgrat això, estaven descontents, cansats, avorrits; *“eren com a nins consentits,”* perquè tot els era molt fàcil.

La dura experiència de la guerra, del sacrifici i del dolor, però, ha enfortit la voluntat d'aquests joves i els ha ensenyat a valorar molt més tot allò que tenen, i a donar importància a allò que de veres val la pena: poder despertar-se un nou matí, anar a classe a la universitat, passar la tarda amb els amics, gaudir dels bons moments en família, fer una bona abraçada als pares o als fills...

Tota una lliçó de gent compromesa amb la seva fe i amb els seus germans, per a un temps en què tenim molt bo de fer arrufar-nos i viure el nostre seguiment de Jesús i el seu missatge com si anàssim d'amagat. Els germans cristians de Síria són uns de tants màrtirs del segle XXI, autèntica sal i llum per a un món necessitat de pau i de justícia.

TORNS DE BATEIGS A LA CIUTAT DE MANACOR 2017

**RECORDAU QUE
EN TEMPS DE
QUARESMA
NO SE CELEBREN
BAPTISMES
(DE L'1 DE MARÇ
AL 15 D'ABRIL)**

Primer cap de setmana:

Dissabte: St. Pau a les 19'00 h.

Diumenge: Dolors a les 11 h.

Segon cap de setmana:

Dissabte: Dolors a les 19 h.

Diumenge: Dolors (amb missa) a les 12h.

Tercer cap de setmana: Dissabte: Crist Rei a les 19'30 h. Diumenge: Dolors a les 18 h.

Quart cap de setmana: Dissabte: Dolors a les 19'00 h. Diumenge: Crist Rei 12'00 h.

Les preparacions es faran el darrer dijous de cada mes a les 21'00 h. de forma rotatòria segons el següent calendari: **30 de març** a sant Pau. **27 d'abril** als Dolors. **25 de maig** a Crist Rei. **29 de Juny** a sant Pau. **27 de juliol** als Dolors. **31 d'agost** a Crist Rei. **28 de setembre** a sant Pau. **26 d'octubre** als Dolors. **30 de novembre** a Crist Rei. **28 de desembre** a sant Pau.

Observacions: No se batia el darrer cap de setmana dels mesos que tenen cinc diumenges. Se comptarà com a primer cap de setmana aquell que inclogui el dissabte i diumenge el mateix mes.

Les preparacions es fan: **Els Dolors** (Can Vallespir C/. Rector Caldentey 2A 2n.). **Crist Rei** (Saló Parroquial C/. Vilanova 18). **Sant Pau** (a la Parròquia).

CALENDARI DE PRIMERES COMUNIONS 2017

MAIG

Dia 7 CRIST REI. Final de curs. 19:00h (Celebració sense fastuositat).

Dia 13 DOLORS. 20:00h.

Dia 14 CRIST REI. 11:00h.

Dia 20 SANT PAU. 19:30h.

Dia 21 CRIST REI. 11:00h.

Dia 27 DOLORS. 20:00h.

Dia 28 SANT PAU. 12:00h

JUNY

Dia 4 FARTÀRITX (Puresa). 11:00 h (Pentecosta).

Dia 10 CRIST REI. 18:30h.

Dia 18 DOLORS. 12:00h (castellà)

JULIOL

Dia 8 SANT PAU. 19:30h.

Dia 16 DOLORS. 12:00h (castellà)

AGOST

Dia 19 DOLORS. 20:00h.

Dia 20 DOLORS. 12:00h (castellà)

SETEMBRE

Dia 9 SANT PAU. 19:30h.

Dia 10 CRIST REI. 11:00h

NOVEMBRE

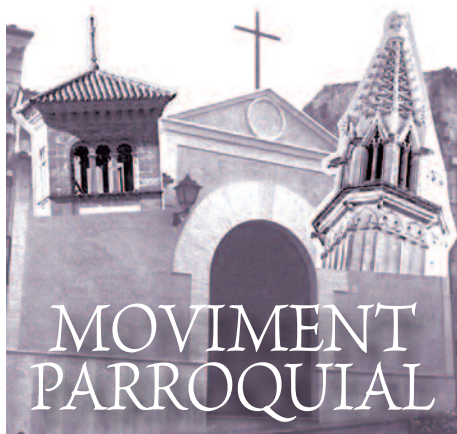
Dia 5 DOLORS. 12:00h (castellà)

IMPORTANT:

1. El número de nins i nines serà restringit a Crist Rei (només 6 nins per torn), a Sant Pau (només 6 nins per torn), a Fartàritx (només 5 nins) i a Ntra. Sra. Dels Dolors (només 12 nins per torn).

2. El torn de Primeres Comunions de dia 7 de maig, que coincideix amb la festa de final de curs, serà sense fastuositat. Això vol dir, que les parròquies de Manacor ofereixen la possibilitat de fer la Primera Comunió sense necessitat d'anar vestit de "gala," sense fer un gran refrigeri, però amb la màxima dignitat que mereix l'Eucaristia i celebrar la Primera Comunió. Per tant, amb una celebració de l'Eucaristia ben preparada, amb cants... I al final de la celebració, poder compartir tots plegats un bocí de coca amb gelat.

3. La reserva per a qualsevol d'aquests torns, es farà al despatx parroquial dels Dolors cada dimarts de 19 a 20 hs.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 16 DE DESEMBRE
AL 24 DE FEBRER

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Izán González Orta
- Ismael González Orta
- Francisco González Orta
- Asenet España Orta
- Janet López Quezada

Defuncions:

- Bel Oliver Melis
- Antònia Bosch Cabrer
- Llorenç Mestre Pascual
- Petra Riera Caldentey
- Maria Balves Taltavull

- Miquel Gayà Gomila
- Margalida Aguiló Cortès
- Salvador Grimalt Parera
- Magdalena Rosselló Girart
- Miquel Mestre Pascual
- Miquel Garau Amorós
- Andreu Mestre Alcover
- Antònia Morey Riera
- Isabel Melis Roig
- José Rubén Ferreira Trindade
- Antonio Torres Solas
- Gabriel Ferrer García Leal
- Maria José Honrubia Medrano
- Antònia Mateu Capllonch
- Guillem Llull Llorens
- Margalida Mascaró Sancho
- Antònia Mas Matamalas
- Salvador Riera Cabrer
- Manuel Pérez Ribas
- Guillem Alcover Galmés
- Jaume Gomila Massanet
- Virtudes Cabezas Rivas
- Miquela Barceló Martorell
- Maria Pascual Lliteras
- Pedro Galmés Durán
- Gabriel López Fuentes

Parròquia de Crist Rei

Noces d'Or:

- Domingo Mayol Caldentey i
- Jerònia Bonnín Aguiló

Defuncions:

- Juan Gomila Riera
- Catalina Mascaró Mestre
- Isabel Gelabert Durán
- Àngela Llull Nicolau

- Catalina Veny Serra
- Manuel Martínez Lozano
- Jaume Nadal Taberner
- Maria Galmés Juan
- Antònia Sureda Salas
- Carmen Sans Crespo
- Francisca Galmés Galmés
- Martí Suñer Nicolau
- Joan Martí Fons
- Sebastià Gelabert Artigues
- Silvia Oliver Muñoz
- Gumersinda Rubio López

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Alesandra García Prieto
- Olivia García Prieto

Defuncions:

- Juan Moñino Sierra
- Margalida Martí Llodrà
- Antònia Ramon Pont
- Joana Caldentey Riera
- Ramón Febrer Gomila
- Francisca Roig Puigròs
- Jeroni Mora Vives
- Julia Jiménez Jiménez
- Jaume Miquel Adrover
- Esteban Febrer Amer
- José Alcázar Caro
- Catalina Pascual Pascual
- Bernat Estelrich Rosselló
- Antoni Barceló Grimalt
- Antoni Riera González
- Gabriel Mascaró Nadal
- Juan Adrover Adrover
- Esperanza Auñón López